

Πρότυπο Γυμνάσιο Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά
Υπεύθυνες Καθηγήτριες: Γεώργια Ευαγγελία (Φιλολόγος), Σβάρνα
Σοφία (Μουσικός)

«Σπινθήρες και αστρόσκονη»

Στην αρχή ακούγονται ηχοτοπία των πλανητών που αποδίδονται από τους μαθητές. Σηκώνονται μαθητές και ενδιάμεσα από το άκουσμα του ηχοτοπίου του κάθε πλανήτη απαγγέλουν κινούμενοι γύρω από τους πλανήτες-μουσικούς τους παρακάτω στίχους από το ποίημα του Αλέξανδρου του Αιτωλού για την αρμονία των σφαιρών:

«Η γη στο κέντρο κατοικεί, δίνοντας τον βαρύ ήχο της υπάτης
Η σφαίρα των απλανών αστέρων συνταιριάζει τη νήτη.
Καταμεσής στα πλανώμενα άστρα, ο ήλιος δίνει τον ήχο της μέσης,
κι έτσι η γυάλινη σφαίρα αντηχεί στη συμφωνία της τετάρτης.
Ένα ημιτόνιο χαμηλότερα είναι ο Κρόνος,
Κι άλλο τόσο απέχει ο Δίας απ αυτόν κι από τον ρωμαλέο Άρη.
Έναν τόνο πιο κάτω είναι η χαρά των θνητών, ο ήλιος,
κι ένα τριημιτόνιο μακριά απ το λαμπερό του φως η Αφροδίτη.
Ένα ημιτόνιο χαμηλότερα κυλά ο ακτινοβόλος Ερμής,
κι έπειτα η σελήνη που χιλιοποίκιλες αποχρώσεις δίνει στη φύση.
Στο κέντρο η γη απαντά στη συμφωνία της πέμπτης στον ήλιο.
Πέντε είναι οι ζώνες της, απ τον ομιχλώδη αέρα (τους πόλους)
ως το φλογερό πυρ (τους τροπικούς),
κι είναι προσαρμοσμένη στις διάπυρες ακτίνες και στα παγετώδη κρύα.
Με έξι τόνους ο ουρανός ηχεί στη συμφωνία της ογδότης.
κι ο γιος του Δία, ο Ερμής, συναρμόζει μια σειρήνα
με επτάχορδη λύρα, εικόνα του θεογέννητου τούτου κόσμου.»

Α ΣΚΗΝΗ

Οι μαθητές-τριες δημιουργούν ένα ηχοτοπίο βροχής (με κλιμακούμενη ένταση) και αγέρα (σώματα, κινήσεις, μουσικά όργανα).

ΒΡΟΧΗ: Καλώς τες και τις αστραπές! Θα κάνουμε καλή παρέα. Το πάρτυ τώρα αρχίζει

ΑΣΤΡΑΠΗ 1: Έχω φορέσει τα καλά μου σήμερα! Συνολάκι Dior!
Λαμποκοπώ ολόκληρη!! «Αν δεν αστράψει δεν βροντά»

ΒΡΟΧΗ: Ουάου, ουάου, ουάου, ουάου. (Ακούγονται σφυρίγματα)

ΑΣΤΡΑΠΗ 2: «Αν δεν αστράψει δεν βροντά κι αν δεν βροντά δεν βρέχει»
Σιγά μωρέ τη γκλάμουριά! Ευτυχώς που υπάρχει και η κυρα-βροχή και πλένεσαι λιγάκι.

ΒΡΟΧΗ: ΩΩΩΩΩΩ! Της την είπε, νομίζω

ΑΣΤΡΑΠΗ 1: Για δες ποιος μιλάει. Εσύ που μας το παίζεις μορφωμένη και κουλτουριάρα. Που κυκλοφορείς στις βιβλιοθήκες, τα θέατρα και τις όπερες.

ΑΣΤΡΑΠΗ 2: Ναι, μάλιστα. Τιμή μου. Χτες μόλις έκανα μια βόλτα πάνω από το Χαρβαρντ και βάλανε όλοι τα κεφάλια μες στα βιβλία. Το **μπαμ** έφτασε μέχρι την Οξφόρδη. Καινούργιες διατριβές γράψανε όλοι με μιας. Εσύ ήσουν πάντα ψωροπερήφανη και επιδειξιμανής. Μόνο Μύκονο και Σαντορίνη.

ΑΣΤΡΑΠΗ 1: Εγώ είμαι άνθρωπος ευχάριστος. Διασκεδάζω, τουλάχιστον. Τις προάλλες στη Μύκονο γέλασα τόσοσο πολύ! Έκανα το **φωτορυθμικό** πάνω από το surer paradise. (**κουνιέται**). Το κλαμπ με τους επώνυμους. Γνώρισα και τον Εσύ μόνο Πλάτωνα και Αριστοτέλη ξέρεις. Έχω γνώσεις όμως κι εγώ! Στα αρχαία χρόνια με λέγανε Κύκλωπα Στερόπη. Τι να τους κάνεις, μωρέ αυτούς; Η ζωή είναι αλλού (**κουνιέται ρυθμικά**)

ΒΡΟΧΗ: Ωπα, καλώς τα φρέσκααα.

ΣΤΑΓΟΝΕΣ: Ω, ρε γλέντιαααα.

ΑΣΤΡΑΠΗ 3: «κι αν δεν συνδέσει το νερό ο ποταμός δεν τρέχει»

Ότι και να πείτε, είστε λαμπιόνια των 10w μπροστά μου. Απλά φωτάκια νυχτός. Σαν αυτά που αφήνουν ανοιχτά οι καημένοι οι άνθρωποι, για να βλέπουν τη νύχτα, όταν πάνε στην τουαλέτα.

Βγήκα εγώ στην πασαρέλα του ουρανού και έλαμψε ο κόσμος. Μέχρι την άλλη ήπειρο, εκεί πέρα, στην Ασία, μου έστειλαν mail ότι έφτασε η χάρη μου. Μόνο εγώ δουλεύω σε τούτο τον κόσμο. Τώρα, να, να, προχτές έπεσα σε μια πολυεθνική και τέρμα τα windows και οι εκτυπωτές. Απελευθέρωσα **ενέργεια 10¹⁰ τζάουλ** σε χρόνο λιγότερο από

ένα χιλιοστό του δευτερολέπτου. Τα 3/4 της ενέργειας αυτής ξοδεύτηκαν για τη θέρμανση του αέρα, που μεταβίβαζει το ρεύμα ως θερμοκρασία 15.000 βαθμών Κελσίου. Ο πυρακτωμένος αυτός αέρας είναι εγώ.

ΒΡΟΧΗ: Άλα η ξερακιανή! Και τη νόμιζα για μετριόφρονα.

ΒΡΟΝΤΗ: Εγώ όμως κάνω τον αέρα να διαστέλλεται απότομα και δημιουργώ ένα κύμα κρούσης. Κύκλωπα Βρόντη, με λέγανε παλιά

ΑΣΤΡΑΠΗ 2: Εγώ όμως έχω διδακτορικό στα ηλεκτρικά φορτία.

ΑΣΤΑΡΠΗ 3: Κι εγώ είμαι ηλεκτρικός σπινθήρας, που φτιάχνομαι ανάμεσα στα δυο μου φιλαράκια, τα νέφη

ΑΣΤΡΑΠΗ 1: Κι εγώωω. Είμαι ηλεκτρικός σπινθήρας αλλά είμαι πιστή στο φίλο μου, το ίδιο συννεφάκι πάντα. Ανάμεσα στα τμήματά του γίνεται η δουλειά

ΒΡΟΧΗ: Ουάου, ουάου, ουάου, ουάου. Ακούγονται σφυρίγματα. Ω ντιο λα ντα ντιο λα ντα ντα: Για δεσ ποιος έρχεται

ΚΕΡΑΥΝΟΣ: «Ας είναι η δύση καθαρή κι ανατολή ας αστράφτει» Οι αστραπές ας παύσουν. Τώρα μιλάει ο Κεραυνός (παίζει το κομπολόι του). Είμαι ηλεκτρικός σπινθήρας ανάμεσα στο νέφος και στο έδαφος. Μπαμ!!!

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΑΖΙ: ΑΧ. Σιγά μωρέ μη φοβηθούμε (φοβισμένες). Τώρα τελευταία λένε οι επιστήμονες πως είμαστε κι εμείς κεραυνοί, ασχέτως αν η εκκένωσή μας φτάνει στο έδαφος ή όχι. Εξάλλου, ξέρεις από πού κρατά η σκούφια μας; Και οι τρεις ήμασταν βοηθοί του Ήφαιστου, στην κατασκευή των κεραυνών του Δία, στον Όλυμπο.

Β ΣΚΗΝΗ

Φραγκλίνος (μέσα από το παράθυρό του): Α, τι ωραία μέρα!!! Αισθάνομαι πραγματικά ελεύθερος!

Φαραντέυ (περπατώντας από έξω): Πάει αυτός τρελάθηκε!! Καλημέρα Βενιαμίν!

Βόλτα: Καλημέρα Βενιαμίν!

Φραγκλίνος: Ω, ο φίλος Αλεσάντρο Βόλτα και ο κύριος Μάικλ Φαραντέυ. Καλημέρα σας, κύριοι! Πραγματικά, **καλή μέρα**.

Βόλτα: Ε, Ρουσσό, έλα στην παρέα μας

Φαραντέυ: Τι είναι αυτά που λες; Πού την είδες την ωραία μέρα; Άντε, άντε, ετοιμάσου! Ο Μοτσαρτ μάς κάλεσε στο σπίτι του, για ένα ποτό. Δεν θα μας αφήσει έτσι, βέβαια. Θα ακούσουμε και τη νέα μελωδία που συνέθεσε. Ποτάκι μετά μουσικής.

Μοτσαρτ: Η μουσική δεν βρίσκεται στις νότες, κύριοι, αλλά στη μουσική ανάμεσα

Φαραντέύ: Άντε, πάλι θα διασκεδάσουμε!

Φραγκλίνος (τρίβοντας τα χέρια του): Επιμένω! Τέλεια μέρα! Τέλεια μέρα, για να πετάξει κάποιος χαρταετό! Η τέλεια ευκαιρία... Έπιασα λαυράκι. Το γρασίδι υγρό, ο ουρανός συννεφιασμένος. Α! να και οι αστραπές στο βάθος! Το πράγμα πάει όλο και καλύτερα!

Ρουσσό: Στη φυσική κατάσταση οι άνθρωποι ήταν ελεύθεροι και ίσοι, κύριοι.

Φαραντέυ: Πάει και αυτουνού του σάλεψε. (απευθυνόμενος στο Φραγκλίνο): άντε, ετοιμάσου επιτέλους!

Φραγκλίνος: Ααα... όχι. Εγώ δεν θα έρθω.

Μοτσαρτ: Κι εγώ δεν δίνω σημασία σε οποιοδήποτε τις ευχές ή κατηγορίες. Απλώς ακούω τα δικά μου αισθήματα.

Βόλτα: Γιατί; Τι θα κάνεις;

Φραγκλίνος: Θα πετάξω χαρταετό.

Φαραντέυ: Χαχαχα..χα! Αστειεύεσαι, μάλλον

Φραγκλίνος: Ευχαριστώ για την κοροϊδία. Αλλά όχι, δεν κάνω χιούμορ

Βόλτα: Μα, βρέχει και ... και...και... δεν βλέπεις τις αστραπές που χορεύουνε χιπ χοπ;

Φραγκλίνος: Ωχού.., λογαριασμό θα σας δώσω τι θα κάνω;

Βόλτα: Εγώ για σένα το λέω, για το δικό σου καλό.

Φαραντέυ: Δίκιο έχεις. Βενιαμίν, θα πουντιάσεις στη βροχή.

Παιδάκι: Ο Θεός θύμωσε για τα καλά.

Φραγκλίνος: Τι άλλο θα ακούσω, σήμερα!! Σιγά μην ο Δίας στέλνει κεραυνούς και αστραπές.

Φαραντέυ: Σσσσς. Όχι πολλά λόγια για το Θεό, άθεε.

Φραγκλίνος: Δεν είμαι άθεος, αλλά δεν πιστεύω ότι ο οποιοσδήποτε θεός δημιουργεί τους κεραυνούς. Ο κεραυνός είναι ηλεκτρικό πυρ.

Φαραντέυ: Τι είναι λέει;

Ρουσσώ: Ο πολιτισμός καταστρέφει την ανθρώπινη φύση. Γι αυτό και η πολιτική εξουσία πρέπει να βρίσκεται στα χέρια του λαού και όχι κάποιου ηγεμόνα.

Φραγκλίνος (προς Φαραντέυ): Ηλεκτρικό πυρ. Ηλεκτρισμός. Ενέργεια, πώς να στο πω; Ενέργεια που μπορεί να κάψει, να σκοτώσει, να καταστρέψει αλλά και να δημιουργήσει. Σκέφτομαι μήπως μπορέσω να τη φέρω πιο κοντά μου

Ρουσσώ (προς το Φραγκλίνο): Εγώ λέω ότι αληθινή εκπαίδευση θέλει λιγότερες διδαχές και περισσότερες ασκήσεις. Μπράβο και πάλι μπράβο!! Παρατήρησε τα φυσικά φαινόμενα. Τοποθετήσου μπροστά στα φαινόμενα!

Βόλτα. ΟΚ. Εγώ συμφωνώ να πετάξεις χαρταετό. Αλλά θα σε ρωτήσω κάτι απλό. Πώς θα καταφέρεις να τιθασεύσεις την ενέργεια σ έναν χαρταετό;

Φραγκλίνος: Χάρη στους καλούς αγωγούς του ηλεκτρισμού. Όπως στο πείραμα της μόδας. Μια επένδυση στη γνώση αποδίδει το καλύτερο επιτόκιο. Εξάλλου στη ζωή τίποτα δεν είναι σίγουρο, εκτός από το θάνατο και τους φόρους.

Φραγκλίνος (προς Φαραντέυ):

Φαραντέυ: Κι εσύ θέλεις να έρθεις πιο κοντά σου; Φέρτε του το ζουρλομανδύα.

Mozart: Το μόνο στο οποίο επιμένω, και τίποτε άλλο, είναι ότι πρέπει να δείξεις σ' ολόκληρο τον κόσμο ότι δεν φοβάσαι.

Φραγκλίνος: Σκέφτομαι συχνά το αγόρι του Γκρέυ. (στην οθόνη προβάλλεται η σχετική γκραβούρα)

Φαραντέυ: το καημένο το παιδί!! Τραυματίστηκε σοβαρά!

Εσύ, να τα βλέπεις, γενναίε γερομπαμπαλή μου!

Φραγκλίνος: Μα ήταν απρόσεχτος. Δεν αγγίζουμε ποτέ το κλειδί! Όλα τα μέταλλα επιτρέπουν να περνάει το ηλεκτρικό πυρ. Αντίθετα, το στεγνό μετάξι το εμποδίζει. Γι αυτό και σε εκείνο το πείραμα με το αγόρι του Γκρέυ, το παιδί ήταν κρεμασμένο από τι; Από λωρίδες μεταξένιου υφάσματος. Αντίστοιχα κι εμείς, αν στεκόμαστε σε στεγνό και ξύλινο δάπεδο με στεγνά παπούτσια δεν κινδυνεύουμε. Μπορούμε μάλιστα να πάρουμε επάνω μας το ηλεκτρικό πυρ. Αλλά προσοχή! Να μην αγγίζουμε πουθενά!

Φαραντέυ: Τι θα νιώσουμε τότε;

Φραγκλίνος: (γελώντας) Θα δούμε τα μαλλιά μας να φουντώνουν. Ή αν πλησιάσουμε με το χέρι μας μικρά χαρτάκια, θα δούμε να κολλάνε επάνω μας. Έτσι βλέπουμε το ηλεκτρικό πυρ που είναι στα σύννεφα, στη διάρκεια μιας καταιγίδας, είναι το ίδιο πράγμα που αποκτούσε το κρεμασμένο αγόρι, όταν έτριβαν στα πόδια του μια μπάλα από θειάφι! Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα!

ΠΕΙΡΑΜΑ (στην οθόνη προβάλλεται σχετική εικόνα με το Φραγκλίνο και το χαρταετό του)

Mozart: Ευχαριστώ το Θεό που μου δίνει την ευκαιρία να μάθω ότι ο θάνατος είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει την πόρτα της αληθινής ευτυχίας μας

Φραγκλίνος: Τόση ενέργεια στα σύννεφα! Να πηγαίνει χαμένη τόση ενέργεια! Να μπορούσα να την αιχμαλωτίσω! Να τη φυλακίσω κάπου και να τη διοχετεύω όπου θέλω, όποτε θέλω και για όποιον λόγο θέλω! Να γίνω εγώ το αφεντικό της ενέργειας!

Βόλτα: Εμπρός στο δόμο που χάραξε ο Φραγκλίνος. Αγαπητέ Φραγκλίνα, μην προβληματίζεσαι περισσότερο. Ότι δεν κατάφερες εσύ ίσως το καταφέρω εγώ αλλά ακολουθώντας άλλο δρόμο. Εσύ θα ήθελες να φυλακίσεις το ηλεκτρικό πυρ από τα σύννεφα. Εγώ σκέφτομαι πως το ηλεκτρικό πυρ μπορεί να το έχουμε δίπλα μας, όποτε θέλουμε.

Φαραντέυ: Εγώίσταρος, όπως πάντα!

Black out

Γ ΣΚΗΝΗ

(Ανοίγουν τα φώτα. Ο Ψευδάργυρος είναι μέσα στην μπανιέρα και κάνει μπάνιο χαρούμενος. Ο Χαλκός μπαίνει μέσα καμαρωτός με ένα μπουκάλι αντηλιακό)

Χ: Έχασα το χρώμα μου λιγάκι. Πού θα πάει όμως, θα το ξαναβρώ.

Ψ: Καλώς τα μάτια μου τα δυο(υποτιμητικά)

Χ: Τι κάνεις εδώ;

Ψ: Είπα να κάνω ένα μπανάκι με θαλασσινό νερό. Διάβασα ότι σφίγγει το δέρμα

Χ: (Γελάει κοροϊδευτικά). Έτσι που είσαι ούτε το αλατόνερο δεν θα σε σώσει.

Ψ: Αμάν πια! Άσε τα λόγια κι έλα να χαλαρώσουμε λιγάκι και να πιούμε κανένα ποτάκι.

(ο Χ. βάζει το σκουφάκι του μπάνιου του, ενώ παράλληλα ο Ψ βάζει δύο ποτήρια ποτό). Ορίστε και η μπυρίτσα σου. Εγώ, όπως βλέπεις, σου φέρομαι με τον καλύτερο τρόπο αλλά εσύ τρώγεσαι μόνος σου... Όπως πάντα δηλαδή.

Χ: Ωχου! Σταμάτα να φλυαρείς. Μια ζωή αρνητικός είσαι!

(Ο Ψ δίνει το ποτό στον Χ, του ακουμπάει τον ώμο φιλικά και πίνουν ποτό μαζί)

Ψ: (ξαφνιάζεται και φαίνεται ταραγμένος) Μα... για μια στιγμή... Νιώθω πολύ αδύναμος.... Τι ... τι...έγινε;

Χ: Πάλι παραισθήσεις έχεις, ε; Σου είπα να πας στο γιατρό.

Ψ: Σαν να μου φεύγουν τα ιόντα μου! Σαν να γεμίζω ηλεκτρόνια...

Χ: Είσαι καλά;

Ψ: Τι συμβαίνει με αυτήν την πισίνα; Μου παίρνει τα θετικά μου ιόντα!!

Χ: Ψάξε, ψάξε δεν θα τα βρεις! Δεν καταλαβαίνω τι λες. Πιες τη μπυρίτσα σου. Εγώ δεν νιώθω τίποτα. Δεν με εγκαταλείπουν τα ιόντα μου! Ούτε γεμίζω ηλεκτρόνια. Είμαι συγκροτημένο άτομο. Θα το έχεις ακούσει: οι Χαλκοί είναι σταθεροί χαρακτήρες.

Ψ: Εσύ φταις...Εσύ! Εσύ και η πισίνα σου!

Χ: Τρελάθηκες εντελώς; Εγώ δεν έκανα τίποτα!

Ψ: Ψεύτη, έλα να παλέψουμε!

(μόλις ακουμπάνε τα χέρια, μια λάμπα μισοαναμμένη εμφανίζεται. Μόλις τα αφήνουν η λάμπα σβήνει)

Χ: Τι συμβαίνει; Ποιος μας καταράστηκε; Μόλις σε ακούμπησα ένιωσα ένα μούδιασμα στα χέρια. Σαν να μου έδωσες ηλεκτρόνια. Πέρασαν από μέσα μου αλλά ευτυχώς πήγαν στην πισίνα.

Ψ: Τι έκανες πάλι; Τράβηξες τα ηλεκτρόνια που με είχαν πλημμυρίσει αλλά αυτά ξανάρθαν πάλι πάνω μου από το νερό της πισίνας. Βοήθεια!!

X: Σταμάτα πια. Δεν σε αντέχω! Θα φωνάξω τα αδέρφια μου. (τηλεφωνεί στους δικούς του): Έλα αδελφέ, έχω μπλέξει εδώ με έναν περίεργο τύπο. Έλα αμέσως! (προς τον Ψ): Θα τις φας για τα καλά!

Ψ: Οι ψευδάργυροι δεν κάνουν πίσω! Έρχονται οι δικοί μου

(σφυρίζουν και οι 2 και εμφανίζονται οι Χαλκοί και οι Ψευδάργυροι)

(παλεύουν μέσα στις λιμνούλες από νερό που έχουν σχηματιστεί από την πισίνα. Η λάμπα αναβοσβήνει. Κάποια στιγμή, είναι όλοι κατά ζεύγη και κλείνουν γύρω-γύρω. Η λάμπα ανάβει δυνατά.)

X: Για κοιτάξτε! Η λάμπα άναψε και αυτή την φορά φέγγει περισσότερο!

Ψ1: Αν αφήσουμε τα χέρια μας, η λάμπα σβήνει.

Ψ2: Μα πώς; (κοιτούν με απορία)

X: Μάλλον λειτουργούμε ως μπαταρία. Όλα έχουν να κάνουν με τη διαφορετική συμπεριφορά που έχουμε εμείς οι X και εσείς οι Ψ, όταν βρεθούμε μέσα στο αλατόνερο. Εμείς το είπαμε, είμαστε σταθεροί χαρακτήρες. Ούτε δίνουμε ούτε παίρνουμε ηλεκτρόνια. Και αν αυτό συμβαίνει, γίνεται σε πολύ μικρό βαθμό.

X1: Ενώ εσείς, οι Ψευδάργυροι, που είσαστε όλο εξυπνάδες, μόλις βρεθείτε στην πισίνα, αποκτάτε επιπλέον ηλεκτρόνια. Έτσι είναι ο χαρακτήρας σας. Γι αυτό έβαλε τις φωνές ο φίλος σας. Έδωσε μάλιστα και κάποια κατιόντα του!

Ψ1: Άρα, εμείς είμαστε αρνητικά φορτισμένοι. Οπότε, μόλις σας δώσαμε το χέρι.... Τσαφ! (σκεπτόμενος): Τα ηλεκτρόνια από εμάς τους Ψ πήγαν στους X. Και από εκεί πάλι στο νερό της πισίνας και από το νερό της πισίνας πάλι σε μας... Η κίνηση αυτή των ηλεκτρονίων είναι ουσιαστικά ηλεκτρικό ρεύμα. Και με το ηλεκτρικό ρεύμα μπορούμε να κάνουμε ου.... άπειρα πράγματα.

Ψ2: Μα δεν μου λέτε; Αυτή η κίνηση των ηλεκτρονίων διαρκεί για πάντα; Μου φαίνεται αδύνατο να έχουμε ενέργεια χωρίς διακοπή. Εγώ πάντως δεν είμαι και τόσο δουλευταράς.

Χ: Σε αυτό έχεις δίκιο. Ο Ψ διαλύεται σιγά-σιγά και η ικανότητά του να γεμίζει ηλεκτρόνια ελαττώνεται. Η κίνηση των ηλεκτρονίων βαθμιαία μειώνεται. Το ηλεκτρικό ρεύμα δεν διαρκεί συνεχώς

Ψ: Ένα λοιπόν ζευγάρι Χ-Ψ σε αλατόνερο είναι, ουσιαστικά, μια μπαταρία. Ο Χ είναι ο θετικός πόλος και ο Ψ ο αρνητικός. Αν μάλιστα ενώσουμε πολλές τέτοιες μπαταρίες-όπως κάναμε εμείς- θα έχουμε πολύ περισσότερη ηλεκτρική ενέργεια.

Δ' ΣΚΗΝΗ'

2 παιδιά είναι ένας μαγνήτης

Περισσότερα παιδιά σε κυκλικό χορό αποτελούν ένα πηνίο

ΠΗΝΙΟ: Μπαίνει χορεύοντας

Μαγνήτης: Σίδερα μαζεύωωωω! Τα σαρώνω όλα! Μαζεύω καρφίτσες, πρόκες, συνδετήρες. Μαζεύω την πυξίδα, το μικρό αυτό μαγνήτη.

ΠΗΝΙΟ: Κανείς δεν αρνείται η δύναμή σου. Αν και, όπως ξέρουμε σε εμάς δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Οι μαγνήτες δεν ασκούν δύναμη στο Χαλκό. Ποτέ των ποτών! Η παρουσία σου μας αφήνει παντελώς αδιάφορους! Ας συνεχίσουμε το χορό μας (ο μαγνήτης κινείται, μπαινοβγαίνει στο πηνίο)

ΠΗΝΙΟ:Τι ενοχλητικός τύπος!

ΜΑΓΝΗΤΗΣ: Μας επιτρέπετε να παρακολουθήσουμε? Κι εμείς οι μαγνήτες κάτι ξέρουμε από χορό. Ρωτήστε και την πυξίδα, να σας πει πώς τρεμοπαίζει, πώς κινείται, όταν μας πλησιάζει.

(Όταν πλησιάζει ο μαγνήτης): ΠΗΝΙΟ: Ωχ κλέφτες, λωποδύτες! Τα ηλεκτρόνιά μου! Την αστυνομία γρήγορα!

Όχι ήρθαν σε μένα!

(Όταν απομακρύνεται ο μαγνήτης αλλάζουν οι ρόλοι. Όταν σταματάει η κίνηση του μαγνήτη συμφωνούν πως ήταν όπως παλιά.)

Καλά, μωρέ ακατάδεχτες! Υπάρχουν και αλλού πηνία που.....

Ουφ, μείναμε ήσυχοι. Ένα κανονικό πηνίο.

Φαραντέυ (στο σπίτι του Μότσαρτ, όπου είναι όλοι μαζεμένοι): Ωστε ο Βόλτα κατόρθωσε να συγκεντρώσει τα ηλεκτρόνια στον Ψευδάργυρο και έτσι έφτιαξε μια μπαταρία. Κάτι που δίνει ηλεκτρική ενέργεια για μεγάλο διάστημα. Ό,τι προσπάθησε και ο Φραγκλίνος από τα σύννεφα. Δεν σας κρύβω πως ζήλεψα τις επιτυχίες σας. Όταν τα άκουσα ένιωσα την ανάγκη να ασχοληθώ κι εγώ με παρόμοια πειράματα αλλά χωρίς τη χρήση της Χημείας. Έβαλα στο παιχνίδι έναν καινούργιο πρωταγωνιστή. Η μάλλον δύο. Το μαγνήτη και την κίνηση. Έφτιαξα μια μπαταρία με πόλους που εναλλάσσονται.

Βόλτα: Αρκετά για σήμερα! Ο Μοζαρτ μας περιμένει, επιτέλους!

Στο τέλος ο Μότσαρτ παίζει με το βιολί του ένα μουσικό κομμάτι.

